

Sygn. akt III RC 709/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Nowosielska

Protokolantka : staż. A. Z.

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego D. M. (1) zastępowanego przez matkę I. W.

przeciwko D. M. (2)

o podwyższenie alimentów

I . zasądza od pozwanego D. M. (2) na rzecz małoletniego powoda D. M. (1) alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 600 (słownie : sześćset) złotych miesięcznie , poczynając od dnia 15 kwietnia 2018 roku , płatnych na dotychczasowych warunkach płatności do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda I. W. , wraz z ustawowymi odsetkami , w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , w miejsce dotychczasowych alimentów , ustalonych mocą ugody zawartej przed mediatorem E. P. dnia 05 kwietnia 2016 roku i zatwierdzonej mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RC 126/16 w kwotach po 500 złotych miesięcznie ;

II . umarza postępowanie co do żądania do dnia 14 kwietnia 2018 roku ;

III . oddala powództwo w pozostałym zakresie ;

IV . nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu) kwotę 66 (sześćdziesięciu sześciu) złotych , tytułem kosztów sądowych ;

V . wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygn. akt III RC 709/17

UZASADNIENIE

W pozwie , złożonym dnia 26 października 2017 roku , I. W. reprezentująca małoletniego D. M. (1) , domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego D. M. (2) z kwot po 500 złotych miesięcznie do kwot po 900 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 15 każdego miesiąca . W uzasadnieniu żądania wskazała , że od daty wydania postanowienia zatwierdzającego ugodę mediacyjną dnia 11 kwietnia 2016 roku dotyczącą alimentów na rzecz małoletniego D. M. (1) w wysokości 500 złotych , zmieniła się sytuacja powoda , który we wrześniu 2017 roku zaczął uczęszczać do przedszkola , za które poniosła koszty : 157,50 zł za 01 miesiąc za wyżywienie i dodatkowe godziny , 35 zł za rok składki na ubezpieczenie , 100 zł za rok składki na (...) , 30 zł za 01 miesiąc składki klasowej , 62 zł za rok za książki . Dodatkowo do grupy należy donosić chusteczki mokre i suche , różne pomoce do organizowanych zajęć , np. w październiku były owoce i warzywa , dochodzą także opłaty za zdjęcia , stroje na bale , wycieczki , bilety komunikacji miejskiej lub benzyny . Podniosła , że od czasu , kiedy syn uczęszcza do przedszkola , zwiększyła się jego podatność

na choroby i przeziębienia , co zwiększa koszty na leki i witaminy . Wskazała , że przed rozpoczęciem przez syna edukacji w przedszkolu zaopatrzyła go w niezbędne rzeczy : nowe ubrania , kapcie , kurtkę , buty , plecak , itp. Nadto w miesiącu wrześniu został wyremontowany pokój , w którym zamieszkuje wraz z synem , w niedalekiej przyszłości planuje zapisać D. na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego . Ponadto prosiła wziąć pod uwagę opłaty za mieszkanie , wyżywienie , niezbędną odzież i obuwie oraz rozrywkę i akcesoria do higieny . Podkreśliła , że zmieniła się sytuacja majątkowa pozwanego , który prowadzi działalność gospodarczą – jest kierowcą tira i jego zarobki sięgają 4500 złotych miesięcznie , jak przyznał . Wskazała , że jest zatrudniona od dnia 04 października 2017 roku na stanowisku pomocy kuchennej na okres próbny 3 miesięczny a jej miesięczne wynagrodzenie wynosi 2000 złotych brutto , 1459 złotych netto .

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia żądania w całości . W uzasadnieniu podnosił , iż syn ma zaspokojone wszystkie potrzeby , o zaspokojenie których dba osobiście podczas pobytów dziecka u niego i kiedy znajduje się pod jego bezpośrednią opieką . Wówczas zaspokaja jego potrzeby żywieniowe , kupuje odzież , zabawki , ponosi koszty związane z zabieraniem syna do siebie i odwożeniem do miejsca zamieszkania matki , w czasie weekendów koszty z tym związane zamykają się kwotą od 50 zł do 100 zł . Ponadto wskazał , że zakupił synowi sanki w kwocie 55 zł , rower w kwocie 409 zł i kolejkę pod choinkę w kwocie 390 zł . Argumentował , iż matka dziecka nie zgłaszała , że małeletni posiada niezaspokojone potrzeby . Wskazał , że poza opłatami za przedszkole , które w miesiącu zamykają się kwotą około 203 złote , nie wykazała ona , aby potrzeby wzrosły od czasu zawierania ugody w kwietniu 2016 roku . Wówczas I. W. nie pracowała i jej wkład w zaspokajanie potrzeb małeletniego syna sprowadzał się tylko do bezpośrednich starań o ich zaspokojenie . Obecnie , z uwagi na to , iż syn uczęszcza do przedszkola , jej osobisty udział został zminimalizowany i w związku z uzyskiwanym wynagrodzeniem może partycypować w kosztach utrzymania syna związanych z uczęszczaniem do przedszkola . Wskazał , że od stycznia do maja 2017 roku pracował jako kurier na umowę zlecenie i uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 4085,80 zł . W maju 2017 roku podjął działalność gospodarczą jednoosobową , ponieważ jego dochody były zbyt niskie , aby móc zaspokoić jego potrzeby i spłacać ciężące na nim zobowiązania i zaczął świadczyć usługi transportowe na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. . Zgodnie z umową otrzymuje wynagrodzenie według kilometrówki , za 2017 rok uzyskał przychód w kwocie 27164,17 zł , z którego musiał pokryć wydatki na opłacenie ZUS w wysokości 2612,02 zł i kwotę 680 zł tytułem podatku . W miesiącu październiku , listopadzie i grudniu zawiesił działalność gospodarczą co było spowodowane utratą uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych . Na odzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi zmuszony był wydać kwotę 900 zł . W styczniu 2018 roku na nowo podjął świadczenie usług na rzecz Organiki (...) Sp z o.o. i za miesiąc styczeń uzyskał przychód netto 4967,28 zł , z którego zobligowany jest pokryć składkę ZUS w kwocie 520 zł i zaliczkę na zryczałtowany podatek dochodowy w kwocie 200 zł , wynagrodzenie miało być płatne 20 lutego 2018 roku .

Zaakcentował , że w miesiącach październiku , listopadzie i grudniu nie otrzymywał żadnych dochodów i w związku z tym musiał zapożyczyć się u znajomych i rodziny , aby móc wywiązywać się z ciężących na nim zobowiązań (w tym również świadczenia alimentacyjnego) . Z tytułu zaciągniętych w tym okresie pożyczek jest zmuszony przeznaczać kwotę 400 zł na ich zwrot : A. M. , M. M. , M. Z. . Podkreślił , że zamieszkuje na stałe przy ul. (...) , ale nie posiada tytułu prawnego do lokalu i zmuszony jest ponosić opłaty miesięczne z tego tytułu w kwocie 1033,06 zł . Ponadto w ramach rozliczeń zaliczkowych posiada niedopłaty w kwocie 1953,82 zł . Nadto w związku z zawartą ugodą w dniu 12 stycznia 2018 roku jest zobowiązany zapłacić na rzecz (...) w E. kwotę 3377,30 zł w sześciomiesięcznych ratach po 563 zł . Także co miesiąc jest zobowiązany spłacać kwotę 250 zł tytułem ugody zawartej z Niestandardowym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym . Cięży na nim jeszcze zobowiązanie , którego źródłem jest nakaz zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 1356 zł . Wskazał , że poza płaconymi obecnie alimentami w kwocie 500 zł , zmuszony jest opłacać następujące należności 120 zł (co dwa miesiące) , kwotę 141 zł za telefon , laptop i internet , na zakup odzieży i środki czystości wydaje miesięcznie kwotę 150 zł , na wyżywienie i potrzeby fizjologiczne w trasie wydaje kwoty rzędu 1000 zł miesięcznie . Podkreślił , że obecnie łączne jego wydatki na zaspokojenie potrzeb i spłatę zobowiązań wynoszą 4817 zł .

Na rozprawie dnia 28 marca 2018 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zmodyfikowała żądanie i domagała się zasądzenia wyższych świadczeń od pozwanego w kwotach po 900 złotych miesięcznie za okres od dnia 15 kwietnia 2018 roku , zaś w pozostałym zakresie cofnęła pozew .

Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu , zaś w pozostałym zakresie wnosił o jego oddalenie w całości .

Sąd ustalił , co następuje :

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RC 126/16 , zatwierdzono ugodę mediacyjną zawartą dnia 05 kwietnia 2016 roku w E. przed mediatorem E. P. pomiędzy I. W. a D. M. (2) w zakresie świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniemu D. M. (1) w kwotach po 500 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 15 każdego miesiąca , poczynając od dnia 01 maja 2016 roku , do rąk I. W. , wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat .

W tamtym czasie strony nie zamieszkiwały razem . Małoletni powód wraz z matką zamieszkiwał w dwupokojowym lokalu należącym do babki macierzystej wraz z tą ostatnią i 25 letnim bratem matki , z którym dzielili pokój w czasie jego obecności przez około półtorej tygodnia w miesiącu . I. W. pozostawała osobą bezrobotną , w okresie od dnia 13 września 2016 roku do połowy września 2017 roku bez prawa do zasiłku . W tym czasie pobierała zasiłek rodzinny , alimenty i świadczenie wychowawcze na syna w łącznej kwocie po 1089 złotych miesięcznie .

Z kolei pozwany zamieszkiwał w dwupokojowym lokalu komunalnym , który wcześniej zajmowali jego rodzice , było to bezumowne korzystanie z tegoż . Utrzymywał się wówczas z pracy w charakterze kuriera , zdarzało się , że z tego tytułu osiągał dochody rzędu 2000 złotych miesięcznie , zdarzało się również , że były one znacznie mniejsze . W tamtym czasie pozwany zaciągał zobowiązania . W 2016 roku zaciągnął pożyczkę w wysokości 1000 złotych , nie spłacał również telefonu w sieci O .

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 października 2018 roku , wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 1291/16 , uregulowano kontakty D. M. (2) z małoletnim synem D. M. (1) w ten sposób , że ojciec miał spotykać się z dzieckiem w co drugi weekend miesiąca przez pierwszy miesiąc od dnia uprawomocnienia się postanowienia w soboty i niedziele w godzinach od 10⁰⁰ do 18⁰⁰ , w co drugi weekend miesiąca po pierwszym miesiącu od dnia uprawomocnienia się postanowienia od soboty od godziny 10⁰⁰ do niedzieli go godziny 18⁰⁰ , oraz

w dni powszednie , maksymalnie dwa razy każdego tygodnia , w godzinach od 15⁰⁰ do 18⁰⁰ , w przypadku możliwości oferowanej przez pracodawcę D. M. (2) , nadto zobowiązano obydwój rodziców małoletniego do uczestnictwa w zajęciach psychoedukacyjnych mających na celu przepracowanie wzajemnych negatywnych emocji i poprawy komunikacji między nimi , rozbudzanie większej świadomości w procesie wychowawczym i nabywania umiejętności stosowania adekwatnych i spójnych metod wychowawczych wobec syna . Powyższe orzeczenie uprawomocniło się dnia 25 stycznia 2018 roku , po oddaleniu apelacji I. W. .

Z kolei postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt III Nsm 1214/17 , ustalono miejsce zamieszkania małoletniego D. M. (1) przy matce I. W. , łącząc miejsce zamieszkania małoletniego z każdorazowym miejscem zamieszkania matki .

Obecnie małoletni powód nadal zamieszkuje wraz z matką w dwupokojowym lokalu należącym do dziadków wraz z tymi ostatnimi i bratem matki . Opłaty za mieszkanie kształtują się następująco : czynsz – 364,92 zł , telewizja – 115 zł , energia elektryczna – 268,33 zł co dwa miesiące , gaz – 157,68 zł , opał w sezonie grzewczym – 800 zł co dwa miesiące . Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda przekazuje matce , tytułem opłat kwoty po 370 złotych miesięcznie .

I. W. dnia 04 października 2017 roku zawarła umowę o pracę na okres próbny do dnia 03 stycznia 2018 roku w charakterze pomocy kuchennej na pełny etat za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2000 złotych brutto . Następnie podjęła pracę w tym samym charakterze i jej miesięczne wynagrodzenie wynosi kwoty po 1570 złotych .

Z informacji, złożonej przez nią w Urzędzie Skarbowym w E. wynika, że w 2017 roku osiągnęła dochód w kwocie 4744,69 złotych. Małoletni powód rozpoczął edukację przedszkolną, co związane jest z ponoszeniem przez jego matkę kosztów związanych z opłatami, łącznie po 190 złotych miesięcznie. Do tego dochodzą należności za radę rodziców, ubezpieczenie. Od tego czasu małoletni powód zaczął częściej chorować, co związane jest z koniecznością zakupywania mu leków za kwoty po 50 – 80 złotych za każdym razem. Małoletni średnio przez dwa tygodnie miesiąca chorował w okresie jesienno - wiosennym (do kwietnia 2018 roku). Wydatki na małoletniego powoda jego matka określiła na kwoty po (...),10 – 1296,10 złotych miesięcznie, w tym na: udział w opłatach (czynsz, gaz, energia elektryczna, abonament TV, internet, opał) 150 – 180 zł, przedszkole – 150 zł, składka klasowa – 30 zł, rada rodziców – 10 zł, bale w przedszkolu, stroje – 20 zł, dojazdy do przedszkola – 50 zł, wyżywienie – 300 zł, leki 50 – 80 zł, środki czystości 50 zł, dzień dziecka, mikołajki, prezenty pod choinkę, urodziny, imieniny – 50 zł, wyjazdy letnie – 70 zł, ferie 30 – 50 zł, odzież i obuwie – 150 zł, rozrywka 30 – 50 zł, zabawki – 20 zł, fryzjer – 15 zł, podróżowanie komunikacją miejską – 2,80 zł, książki do przedszkola – 65 zł rocznie, ubezpieczenie – 35 zł rocznie, pomoce do przedszkola – 10 zł. I. W. ponosi także koszty spłaty telefonu kwotami po 103,25 złotych miesięcznie. Babka powoda – G. W. – utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwotach po około 1570 złotych miesięcznie, dziadek pobiera emeryturę, zaś wujek – utrzymuje się z wynagrodzenia w kwotach po 1570 złotych miesięcznie.

Z kolei pozwany nadal zamieszkuje w dwupokojowym lokalu komunalnym. Za bezumowne korzystanie z lokalu ponosi opłaty w kwotach po 1033,06 zł miesięcznie. Z tytułu niedopłaty za media w zajmowanym mieszkaniu w 2016 roku powiadomieniem z dnia 08 czerwca 2017 roku wskazano kwotę 1953,72 zł. Nadto dnia 12 stycznia 2018 roku zawarł ugodę w zakresie spłaty zadłużenia w wysokości 3377,30 zł w sześciu miesięcznych ratach, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od lutego 2018 roku, pierwsze pięć rat po 563 zł, zaś ostatnia – w kwocie 562,30 zł. D. M. (2) utrzymuje się z działalności gospodarczej w postaci kierowcy samochodu ciężarowego (dnia 16 maja 2017 roku zawarł umowę o świadczenie usług przewozowych), jego miesięczne dochody wynoszą kwoty po 3000 – 4000 złotych netto. W 2017 roku w deklaracji do Urzędu Skarbowego wskazał dochód w kwocie 4085,80 zł oraz w kwocie 26088,09 złotych.

Ponieważ przekroczył limit punktów za wykroczenia drogowe i zatrzymano mu prawo jazdy, dnia 27 listopada 2017 roku złożył wniosek o zawieszenie działalności gospodarczej, zaś dnia 29 grudnia 2017 roku – wniosek o jej wznowienie z uwagi na wydanie dnia 28 grudnia 2017 roku przez Prezydenta Miasta E. decyzji o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały ich cofnięcie. W czasie pozostawania bez pracy korzystał z pomocy rodziny, od matki i ojca pożyczył kwoty po 2000 złotych od każdego z nich, twierdził, że ustalił z matką, że będzie jej zwracał kwoty po 240 złotych miesięcznie, zaś ojcu dotychczas zwrócił kwotę 600 złotych.

Za miesiąc styczeń faktura za usługę transportową opiewała na kwotę 6109,75 zł.

Dnia 21 września 2017 roku zawarł ugodę z Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. który nabył wierzytelność od (...) S.A., na mocy której w okresie od 20 października 2017 roku do 20 czerwca 2018 roku zobowiązał się łożyć kwoty po 250 złotych miesięcznie oraz do dnia 20 lipca 2018 roku – kwotę 21,18 złotych.

Pozwany otrzymał także nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązujący go do zapłaty na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 1356 złotych wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Z tytułu zaciągniętej w 2016 roku pożyczki w wysokości 1000 złotych, pozostała mu do spłaty kwota 1300 złotych,

Pozwany wskazywał, że na utrzymanie syna, kiedy ten ostatni przebywa u niego, wydaje kwoty po 200 złotych miesięcznie, nadto dokonuje dla dziecka zakupu odzieży, obuwia i zabawek za kwoty po 100 – 200 złotych miesięcznie. Z przedstawionych przez niego paragonów wynika, że w 2016 roku na zabawki dla dziecka wydał kwotę 214,27 złotych, w 2017 roku – 1107,49 złotych, w tym na rower kwotę 409 złotych, nadto na odzież i buty kwotę 864,56 złotych, zaś w 2018 roku na buty i odzież kwotę 202,31 złotych, zabawki – 122,89 złotych oraz w aptecce kwotę 37,60 zł (na zakup 6 lizaków na gardło, żelków witaminowych i pomadki ochronnej).

Rodzice małoletniego powoda nadal pozostają w konfliktowych relacjach .

(dowód : informacje , umowy , decyzje , faktury , ugody , spisy kosztów utrzymania k.4 , 20 – 35 , 47 – 58 , 60 – 64 , zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda : protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.74 w czasie 00:17:21 – 00:20:47 , protokół skrócony k.72 , w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku , zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k.45 w czasie 00:03:50 – 00:12:56 , protokół skrócony k.41 , częściowo zeznania pozwanego : protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.74 w czasie 00:20:47 – 00:22:28 , protokół skrócony k.72 , w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku , zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k.45 w czasie 00:12:56 – 00:26:30 , protokół skrócony k.41 – 42 , zeznania świadków : M. M. : protokół z rozprawy z dnia 28 marca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.45 w czasie 00:32:12 – 00:39:01 , protokół skrócony k.43 , G. W. : protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.74 w czasie 00:08:16 – 00:13:24 , protokół skrócony k.71 , M. P. : protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.74 w czasie 00:13:24 – 00:15:58 , protokół skrócony k.71- 72 , dokumenty zgromadzone w aktach spraw Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 126/16 , I. N. (...) , I. N. (...)) .

Sąd zważył , co następuje :

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, umów , decyzji , faktur , ugód , spisów kosztów utrzymania - ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości , nie była także kwestionowana przez żadną ze stron . Ponadto oparł się na zeznaniach słuchanych w sprawie świadków , przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek i częściowo pozwanego , z uwagi na ich spójność , logikę i zbieżność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie . Nie uznano za wiarygodnych w całości zeznań pozwanego w zakresie spłat dokonywanych matce , bowiem ta ostatnia zeznawała , że syn nie oddał jej żadnych pieniędzy , jak będzie mógł to odda , natomiast pozwany zeznawał , że ustalił z matką spłaty kwotami po 240 złotych miesięcznie . Sąd ponadto oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 126/16 , I. N. (...) , I. N. (...)

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność zmiany wysokości alimentów na rzecz powoda – syna pozwanego : D. M. (1) .

Należy wskazać , że zgodnie z przepisem art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego , na wysokość zmiany świadczeń alimentacyjnych ma wpływ zmiana stosunków. Zgodnie z przyjętą w orzecznictwie praktyką, taka zmiana musi mieć charakter istotny i dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego , z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienny pogląd pozostawałaby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych . Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego zasadą jest, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami.

Istota tej zasady sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami i rodzic nie może uchylać się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka tylko na tej podstawie, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla niego nadmierny ciężar. Ponadto przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidują jako formę wykonania obowiązku alimentacyjnego także osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

W przedmiotowej sprawie, od czasu poprzedniego ustalenia przez strony i zatwierdzonego przez Sąd obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda do czasu, od którego domagano się ich korekty, upłynął okres około 2 lat. W tym czasie niewątpliwie zmieniła się sytuacja stron, bowiem zwiększyły się potrzeby powoda, związane z realizacją nauki przedszkolnej, okresem intensywnego wzrostu i rozwoju, zmieniła się także sytuacja jego matki, która podjęła pracę zawodową oraz pozwanego, bowiem zwiększyły się jego zarobki.

Poza sporem pozostawało to, że małoletni powód nie posiada własnego majątku, zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i w tym zakresie zasadne jest finansowanie jego potrzeb przez rodziców. Niewątpliwie przez okres czasu od daty poprzedniego autorytatywnego rozstrzygnięcia w zakresie alimentów na rzecz powoda, zwiększyły się koszty jego utrzymania z uwagi na upływ czasu i wzrost jego potrzeb związanych z edukacją w przedszkolu, fizycznym wzrostem i rozwojem, potrzebami związanymi z leczeniem. Małoletni wymaga większej ilości pożywienia, zakupu odzieży, co zwiększa koszty jego utrzymania. Zdaniem Sądu, wydatki zaprezentowane przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda w większości nie wydają się wygórowane, zważywszy na ich wysokość i dotychczasowy poziom życia stron, stąd należało je uznać za usprawiedliwione w zakresie żywienia, zakupu odzieży i obuwia, opłat przedszkolnych, opłacania składek na ten cel. Ponadto nie były one kwestionowane przez pozwanego (który zeznawał, że w okresie kilku dni w miesiącu wydaje na potrzeby syna kwoty po 300 - 400 złotych miesięcznie).

Wypada też podkreślić, że obowiązek łżenia na utrzymanie małoletniego D. D. (2) spoczywa na obojgu rodzicach. Małoletni powód nadal mieszka w tym samym mieszkaniu, jego matka podjęła zatrudnienie, co pozwala jej także na zaspokajanie potrzeb materialnych syna (poza osobistymi staraniami o wychowanie i utrzymanie).

Należy wskazać, że zwiększyły się również znacząco możliwości zarobkowe pozwanego, którego wynagrodzenie za pracę wzrosło o ponad 200 % od czasu poprzedniego określania jego obowiązku alimentacyjnego względem syna. Z tego powodu pozwany winien przyczyniać się do utrzymania syna w szerszym zakresie niż zostało to dotychczas ustalone, gdyż posiada ku temu możliwości zarobkowe. Argumentacja o trudnej sytuacji pozwanego, także z uwagi na konieczność spłacania zobowiązań, również związanych z nieregulowaniem ich we właściwym czasie, nie mogła spotkać się z akceptacją. Wypada bowiem podzielić

stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego, z dnia 12 listopada 1976 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 236/76 (opublikowanym na str. 767 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego z komentarzem, Wydawnictwo (...)), zgodnie z którym osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny musi się liczyć z tym, że przy podejmowaniu wydatków na zakup na przykład mebli, telewizora, lodówki, ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Stąd, decydując się na zaciąganie kredytów, pożyczek, pozwany w pierwszej kolejności winien był liczyć się z koniecznością alimentowania osób, do której alimentacji jest zobowiązany – w tym powoda. Zatem konieczność spłat rat kredytów i innych zobowiązań nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że pozwany nie może świadczyć wyższych niż dotychczas alimentów na rzecz syna.

Przy miarkowaniu wysokości świadczeń, uwzględniono wkład pozwanego w zakup dóbr konsumpcyjnych małoletniemu synowi, zabawek. Jednakże nie umknęło uwadze Sądu, że pozwany nie uczestniczy w wydatkach przedszkolnych syna, związanych z leczeniem. Przerzucenie w całości kosztów z tym związanych na matkę powoda nie znajduje usprawiedliwienia w świetle przywołanych wyżej przepisów. Należy podkreślić, że pozwany dokonał zakupu dwóch par butów dziecku w przeciągu ostatnich 2 lat (co podkreślał), natomiast zasady doświadczenia życiowego wskazują, że nie jest to wystarczająca ilość na potrzeby dziecka, zwłaszcza uczęszczającego do przedszkola, stąd wniosek, że dalsze zakupy w tym zakresie dokonuje matka małoletniego powoda (abstrahując od tego, że wskutek braku komunikacji między rodzicami małoletniego powoda, pozwany zakupił buty, które wcześniej kupiła już matka

dziecka) . Podobnie jeśli idzie o inne wydatki na syna . Stąd obarczanie matki w całości obowiązkiem partycypowania w kosztach zwiększonych potrzeb małoletniego powoda , kłóciłoby się z wymienionymi wcześniej zasadami .

Biorąc pod uwagę powyższe dywagacje , w ocenie Sądu , pozwany winien przyczynić się materialnie do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powoda w większym niż dotychczas zakresie, bowiem nie ma usprawiedliwienia co do przerzucania ciężaru utrzymania D. M. (1) w większej części na jego matkę, tym bardziej, że ta ostatnia swój obowiązek alimentacyjny wykonuje także przez osobiste starania o wychowanie i rozwój syna przez większość czasu .

Zdaniem Sądu, podwyższenie alimentów o 100 zł na rzecz małoletniego powoda (przy założeniu, iż pozwany nadal będzie utrzymywał kontakty z synem i ponosił koszty jego utrzymania jak dotychczas) w sytuacji, kiedy w poprzedniej kwocie były ustalone 2 lata temu w zupełnie innej sytuacji materialnej i życiowej stron , nie jest wygórowane i leży w granicach możliwości pozwanego . Dodatkowo należy zaznaczyć, iż powyższa kwota nie zaspokaja wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem powoda , stanowi nieco ponad połowę jego obecnych kosztów utrzymania , stąd pozostałą część tych kosztów będzie musiała zapewnić synowi jego matka , która również posiada możliwości zarobkowe i w tym zakresie winna również przyczynić się do jego utrzymania .

Zatem, kierując się powyższym, a uwzględniając przede wszystkim wyższe możliwości finansowe pozwanego jak i upływ czasu oraz zwiększone wydatki ponoszone na rzecz małoletniego powoda , Sąd na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. , zasądził od pozwanego D. M. (2) na rzecz małoletniego powoda D. M. (1) alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 600 złotych miesięcznie , poczynając od dnia 15 kwietnia 2018 roku , płatnych na dotychczasowych warunkach płatności do rąk jego matki I. W. , wraz z ustawowymi odsetkami, w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , w miejsce dotychczasowych alimentów , ustalonych mocą ugody zawartej przed mediatorem E. P. dnia 05 kwietnia 2016 roku i zatwierdzonej mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 11 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RC 126/16 w kwotach po 500 złotych miesięcznie oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt III wyroku) .

Ponieważ przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda cofnęła żądanie za okres do dnia 14 kwietnia 2018 roku , zaś pozwany wyraził zgodę na powyższą czynność procesową i wskazane czynności stron - w ocenie Sądu - nie były sprzeczne z prawem , zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzały do obejścia prawa , na podstawie przepisu art. 203 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c., w tym zakresie umorzono postępowanie (punkt II rozstrzygnięcia).

Punkt IV wyroku zawiera rozstrzygnięcie o kosztach sądowych, które - na mocy przepisu art.13 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (opublikowanej w Dz. U. z 2016 roku pod poz. 623z późn. zm.) oraz art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. – nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu), w kwocie 66 zł, na którą składają się opłata stosunkowa wynosząca 5% wartości przedmiotu sporu obliczona stosunkowo w takim zakresie w jakim pozwany przegrał proces w wysokości 60 zł oraz opłata kancelaryjna za klauzulę wykonalności 6 zł .

Na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w części zasądzającej roszczenie tj. w punkcie I , nadano rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V rozstrzygnięcia).